

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 106/2020
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић адвокат из ..., против туженог ЈП „Дирекција за развој и изградњу града Врања“ ... - у ликвидацији, чији је законски заступник Градско правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Врању, у седници већа одржаној 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врању.

Образложење

Тужба у овом спору ради исплате поднета је Основном суду у Врању 15.09.2016. године који се решењем П1 1844/16 од 22.01.2018. године огласио стварно ненадлежним за поступање и по правноснажности решења предмет је уступио Привредном суду у Лесковцу као стварно и месно надлежном суду у смислу одредбе члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност и предмет је уз пропратни акт П 133/2018 од 14.02.2020. године доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди, између осталог, у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није

надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају ради се о спору између тужиоца физичког лица и туженог правног лица у ликвидацији, ради накнаде штете, који спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са поступком ликвидације. Наиме, реч је о грађанско-правном спору где је тужилац физичко лице, а тужени предузеће које је у статусу ликвидације, што нема правног значаја за промену надлежности поступајућег Основног суда у Врању и заснивања надлежности Привредног суда у Лесковцу, будући да спор није настао у вези са поступком ликвидације, већ је предмет тужбеног захтева исплата разлике зараде и разлике регреса тужиоцу као раднику туженог за који је, применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, надлежан да суди основни суд у првом степену, што значи да је за суђење у конкретном спору стварно надлежан Основни суд у Врању.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић